

АЛЧНИЯТЪ ТЪРГОВЕЦЪ

Въ малко градче имало търговецъ — единъ алченъ човѣкъ. Продавалъ той разни стоки на съгражданитѣ си, ала все гледалъ да мръдне кантара въ негова полза. Ако купувачътъ забелязвалъ, той веднага се извинявалъ и отмѣрвалъ точното тегло. Незабелязвалъ ли, усмихвалъ се — и толкова. Така спечелилъ доста пари. Добре, но тази печалба му се виждала малка. Наумилъ да лъже и търговцитѣ, които му доставяли стоки. Правилъ поржчки до нѣкоя търговска фирма. Тя му изпращала исканитѣ стоки. Следъ нѣколко дни тя получавала писмо отъ него: „Почитаеми Господа, — пишелъ той — днесъ получихъ изпратенитѣ ми отъ васъ стоки, поржчани отъ менъ на еди коя си дата. Но съ прискърбие трѣбва да ви съобща, че толкова и толкова килограма отъ еди коя си стока сж развалени и негодни за продажба. Часть отъ еди коя си стока е пратена въ по-малко. Отъ тази и тази стока пѣкъ, вмѣсто първо качество, сте изпратили трето. Като желая да запазя добритѣ си търговски отношения съ васъ и да избѣгна едно скжпо и нежелателно връщане, азъ се съгласявамъ да приема изпратенитѣ ми стоки при условие, че ще спаднете нѣщо отъ стойноста.“

И продължавалъ да изброява, какви намаления иска.

Наближавалъ великдень. „Сега ще ударя голѣма печалба“ — потърквалъ ржце той и поржчалъ голѣмо количество най-разнообразни стоки. Следъ нѣколко дни получилъ съобщение за изпращане на стокитѣ.

Безъ да чака получаването имъ, той веднага седналъ и написалъ писмо, съ което, както преди, съобщавалъ за развала на часть отъ стокитѣ, за липса и пр. Както винаги, поискалъ да му направятъ голѣмо намаление на ценитѣ.

Доставчицитѣ, като получили писмото, просто, се изненадали. Тѣ, по една случайность, още не били изпратили стокитѣ, въпрѣки че вече писали на търговеца.

— Брей, — рекли си тѣ — съ какъвъ мошеникъ сме имали работа! Значи, той до сега ни е лъгалъ!

Решили да си отмѣстятъ и да излѣкуватъ търговеца. Веднага му отговорили, че приематъ исканитѣ отстъпки, но стокитѣ не изпратили.

Търговецътъ, като не получилъ поржчката, разбралъ, че се е изложилъ и издалъ мошеничеството си. Но, нали си билъ безочливъ, веднага побързалъ да се извини и да имъ съобщи, че по погрѣшка имъ е потвърдилъ получаването на стокитѣ. Помолилъ ги да ги пратятъ. Тѣ не само, че не му пратили никакви стоки, но го заплашили съ сждъ и го накарали да имъ плати всичкитѣ отстъпки, които му правили по-рано. На края скжсали търговскитѣ си връзки съ него. Научили се за постжпката и други търговци. Отказали да му доставятъ стоки. Така за великдень той останалъ безъ стоки. Купувачитѣ, които били вече доста намаляли, се отказали отъ него. Така тоя търговецъ пропадналъ.

Владимиръ Зеленгоровъ